ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವ್ಯಷ್ಟಕದಿಂದ

ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣಿ ಶಿವೇ ಶುಭದೇ ಶರಣ್ಯೇ
ಚೈತನ್ಯದಾಯಿನಿ ಭವಾಂಬುಧಿಪಾರನೇತ್ರಿ ।
ಶಾಂತಿಪ್ರದೇ ಸುವಿಮಲೇ ಸಕಲಾರ್ತಿನಾಶೇ
ಮಾತರ್ವಿರಾಜ ಸತತಂ ಮಮ ಹೃತ್ಸರೋಜೇ ॥ ೧ ॥

ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣಿ, ಶಿವೆ, ಶುಭವನ್ನು ನೀಡುವವಳೆ, ಶರಣ್ಯಳೆ, ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವವಳೆ, ಸಂಸಾರಸಾಗರದ ದಡವನ್ನು ದಾಟಿಸುವಂಥ ದಿವ್ಯಚಕ್ಷುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವಳೆ, ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವ, ಪರಿಶುದ್ಧಳಾದ, ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಹೇ ಮಾತೆ, ನೀನು ನನ್ನ ಹೃದಯವೆಂಬ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಿರಾಜಮಾನಳಾಗಿ ನೆಲೆಸು.

ವೇದಾಂತವೇದ್ಯಪರತತ್ತ್ವ ಸುಮೂರ್ತರೂಪಾ
ಆದ್ಯಂತಮಧ್ಯರಹಿತಾ ಶ್ರುತಿಸಾರಭೂತಾ ।
ಏಕಾಽದ್ವಯಾ ಹಿ ಪರಮಾ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ತ್ವಮಾದ್ಯಾ
ಮಾರ್ತರ್ವಿರಾಜ ಸತತಂ ಮಮ ಹೃತ್ಸರೋಜೇ ॥ ೨ ॥

ವೇದಾಂತದಿಂದ ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುವ ಪರಮ ತತ್ತ್ವವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂರ್ತಗೊಂಡಂತೆ ಇರುವವಳೆ, ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯರಹಿತಳೆ, ಸಮಸ್ತ ವೇದಗಳ ಸಾರಭೂತಳಾಗಿ ಇರುವವಳೆ, ಎರಡಿಲ್ಲದ ಏಕವಾದ ಪರಮ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಆದ್ಯಳೂ ಆದ ಹೇ ಮಾತೆ, ನೀನು ನನ್ನ ಹೃದಯವೆಂಬ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಿರಾಜಮಾನಳಾಗಿ ನೆಲೆಸು.

ಮಾಯಾಮನುಷ್ಯತನುಧಾರಿಣಿ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯೇ
ಲೀಲಾವಿಲಾಸಕರಿ ಚಿನ್ಮಯದಿವ್ಯರೂಪೇ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಪ್ರಲಯಕಾರಿಣಿ ವಿಶ್ವಶಕ್ತೇ
ಮಾತರ್ವಿರಾಜ ಸತತಂ ಮಮ ಹೃತ್ಸರೋಜೇ ॥ ೩ ॥

ಮಾಯೆಯ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯದೇಹವನ್ನು ಧರಿಸಿ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯಳಾದವಳೆ, ಲೀಲೆಯ ವಿಲಾಸದಿಂದ ದಿವ್ಯವಾದ ಚಿನ್ಮಯ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದವಳೆ, ಸೃಷ್ಟಿ-ಸ್ಥಿತಿ-ಲಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಶ್ವ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಮಾತೆಯೇ, ನೀನು ನನ್ನ ಹೃದಯವೆಂಬ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಿರಾಜ ಮಾನಳಾಗಿ ನೆಲೆಸು.

ಸಚ್ಚಿತ್ಸುಖಾನುಭವದಾಯಿನಿ ಬೋಧರೂಪೇ
ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಿ ಪ್ರಣತಪಾಲಿನಿ ಸಿದ್ಧಿದಾತ್ರಿ ।
ಶ್ರೀಶಾರದೇ ಭುವನಮಂಗಲದಿವ್ಯಮೂರ್ತೇ
ಮಾತರ್ವಿರಾಜ ಸತತಂ ಮಮ ಹೃತ್ಸರೋಜೇ ॥ ೪ ॥

ಸತ್-ಚಿತ್-ಆನಂದಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡುವವಳೆ, ಎಲ್ಲ ಅರಿವುಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಳಾಗುವವಳೆ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಿ, ಶರಣಾದವರನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಕರುಣಿಸುವವಳೆ, ಶ್ರೀ ಶಾರದೆಯೆ, ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾದ ಹೇ ಮಾತೆ, ನೀನು ನನ್ನ ಹೃದಯವೆಂಬ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸದಾ ವಿರಾಜ ಮಾನಳಾಗಿ ನೆಲೆಸು.

ಸೂಕ್ತಿಪ್ರಭ

ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಉಪದೇಶಗಳು

ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಬದುಕಿರುವ ತನಕವೂ ಸುಖವೆಂಬುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ದುಃಖದಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಸುಖವೆಂಬುದು ಬರಿಯ ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದವರು ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಗುರುತಿಸುವರು. ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಆನಂದ ಲಭಿಸುವುದು.

ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಅದರ ಫಲ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ ಕಠಿಣ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಇತರರ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ.

ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಅದರ ಬೆಲೆಯಿಂದ ಅಳೆಯಬಹುದೆ? ಪ್ರೀತಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನೀಡಿದ ವಸ್ತು ಮಾತ್ರವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು.

ಭಕ್ತ: ಮಾನವ ತನ್ನ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾರ. ದೇವರೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಶ್ರೀಮಾತೆ: ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ ಅರಿವು ಇರುವುದೆ? ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ತುಂಬಿ ಜನರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ತಾವು ಸ್ವತಂತ್ರರು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ದೇವರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರನ್ನು ಆತ ಯಾವಾಗಲೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮನಸ್ಸು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಧ್ಯಾನ ಯಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು? ದೇವರ ದರ್ಶನ ಯಾಕೆ ಉಂಟಾಗದು? ಜಪ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತಾಗ ದೇವರ ನಾಮ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿರಂತರ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮೇಲೇಳುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ.